

Over nieuwe federale regering:

23 september ·

Allez, een aantal politici zijn op weg naar een 'deal'. De kiezer stemde de regering Michel -- die terug wou naar de sociale omstandigheden van de 19de eeuw -- volkomen weg. En dus... komen er in elk geval geen nieuwe belastingen, zéker geen vermogensbelasting (ook al is 80% van de bevolking daar voorstander van), blijft de pensioengerechtigde leeftijd op 67 (ook al stond dat in geen enkel verkiezingsprogramma), komt er een staats hervorming (waar de overgrote meerderheid van de bevolking niet om vraagt) en wordt de abortuswet niet verder versoepeld (ook al bestaat daar een meerderheid voor). Over de kernuitstap en de ecologische transitie zal ook nog wel wat gepalaverd worden (ook al wacht de klimaatwijziging daar niet op). En daar moeten wij blij mee zijn? Ah ja, want er gaat tenminste 'een' regering komen... NOT IN MY NAME!

2 oktober ·

Deze morgen werd er onder vakbondskameraden in mijn omgeving van gedachten gewisseld over de nieuwe federale regering. Iedereen is natuurlijk opgelucht dat de ultra-neoliberalen en nationalistenvan de N-VA er niet meer bij zijn. Iedereen is ook blij dat de regering belooft in de toekomst terug plaats in te ruimen voor het sociaal overleg tussen werkgevers en werknemers. Uiteraard hopen we ook allemaal dat de sociale beloften (minimumpensioenen van 1500 € netto, bvb.) ook waargemaakt zullen worden.

Maar hoe moet de vakbeweging zich precies verhouden tot deze regering? Eén kameraad meende dat "we voorzichtig moeten zijn, want elke actie van onze kant uit kan in de kaart spelen van de rechtse en extreemrechtse oppositie."

Deze stelling bezorgt mij (als Antwerpenaar) een sterk déjà-vu-gevoel. In 1994 werd bij de gemeenteraadsverkiezingen het Vlaams Blok de grootste partij van 't Stad. Om die racisten en fascistenvan de macht te houden, werd een zogenaamde 'monstercoalitie' opgetuigd. In zo goed als alle sociale bewegingen -- bij de vakbonden, de vrouwenbeweging, de antiracistische beweging, de vredesbeweging, enz. -- werd van de ene dag op de andere beslist dat er een soort van Union Sacrée nodig was; een 'godsvrede'; een algemene, eenzijdige wapenstilstand, "om niet in de kaart te spelen van de fascistenvan". Waar in september 1993 (net voor de gemeenteraadsverkiezingen) nog 2000 Antwerpenaren betoogden voor een echt sociaal beleid in Antwerpen, viel deze zichtbare druk vanuit het zogenaamde 'middenveld' vanaf 1994 helemaal weg. Er waren nauwelijks nog manifestaties. Als (na de 'murder spree' door Hans Vanthemsche) er toch nog eens betoogd werd, dan was het de burgemeester (en dus niet de betogers) die de slogans van de betoging vastlegde. De monstercoalitie verlengde na verloop van tijd de arbeidsduur van het stedelijk personeel; een hoofddoekverbod voor loketpersoneel werd ingevoerd; de voormalige stadsdiensten werden omgevormd tot 'agentschappen', die gemanaged werden als privébedrijven, waarmee de deur werd opengezet voor de latere 'verzelfstandiging' en zelfs privatisering ervan. De zelfopgelegde passiviteit van de sociale bewegingen heeft Antwerpen daarmee niet democratischer en ook niet socialer gemaakt. Integendeel. Een hele generatie linkse en progressieve activisten werd veroordeeld tot passiviteit. Wat bij velen ook heeft geleid tot ontmoediging. Alle partijen die deel uitmaakten van die 'monstercoalitie' verloren door dit alles zelf ook grote delen van hun electoraat. Het is eigenlijk die zelfopgelegde passiviteit, die gezorgd heeft voor de latere overwinning van de N-VA en voor het burgemeesterschap van Bart De Wever.

Beste vrienden, wij mogen vandaag niet dezelfde fout maken. We moeten de nieuwe federale regering vanaf dag één onder druk zetten vanuit het maatschappelijk middenveld. Geen passiviteit dus, maar activiteit en mobilisatie -- voor onze sociale eisen, voor het zelfbeschikkingsrecht van de vrouw, voor de rechten van mensen zonder papieren en andere migranten, tegen de aankoop van bommenwerpers terwijl er niet genoeg geld is voor alle sociale noden, voor de versterking en

herfinanciering van de sociale zekerheid en van de openbare diensten, voor een échte vermogensbelasting! Want we moeten de druk op de ketel houden!

Daarom heeft Vincent Scheltiens gelijk wanneer hij vandaag in De Standaard schrijft dat "de vakbonden hun autonomie moeten behouden en zich niet mogen identificeren met dit kabinet. Daarnaast moeten zij mensen blijven mobiliseren voor hun eisen, kwestie van Vivaldi vanuit de juiste hoek onder druk te zetten en die druk niet aan de racistische rattenvangers van Hamelen over te laten." Kortom: niet de regering is het allerbelangrijkste; wel onze eigen actie voor onze eigen, gerechtvaardigde eisen!

Antifascisme (n.a.v. de autokaravaan van VB):

27 september ·

Vrijdagavond bekeek ik de uitzending 'De Afspraak' op Canvas. Vier witte mannen keuvelden er gemoedelijk over de oorzaken voor het Belgische imbroglio. Veel verder dan wat geneuzel over 'de partitatie' kwamen ze niet. Vandaag vernemen we dan weer dat enkele duizenden aanhangers van het fascistische/racistische Vals Belang bijeen kwamen aan de Brusselse Heizel. Heel wat minder gemoedelijk krijsten zij over 'de Vlaming als slachtoffer' en 'de Walen als oorzaak' van de politieke situatie. In de media wordt aan beide 'analyses' quasi klakkeloos ruimte gegeven. Ondertussen wordt achteloos voorbijgegaan aan de ware reden van de zogenaamde 'politieke versnippering': ALLE partijen die de neoliberale besparings- en afbraakpolitiek van de laatste jaren mee hebben uitgevoerd, werden bij de laatste verkiezingen AFGESTRAFT. Die sociaal gefundeerde afstraffing wordt genegeerd door de verliezende centropartijen en doodgezwegen door de media. Dat betekent dat miljoenen mensen (kiezers!) hun sociale aspiraties zo goed als nergens meer verwoord zien of horen worden. Het is geen wonder dat in dit tijdperk 'waarin het oude stervende is en het nieuwe nog niet geboren werd, een hele reeks morbide vormen tevoorschijn treden' (om het met Gramsci te zeggen). Terecht vinden velen onder ons dat het tijd wordt om samen tegen dit soort 'morbide vormen' ten strijde te trekken. Tot nu toe is de bereidheid om over te gaan tot antifascistische mobilisatie echter vooral het werk geweest van de radicale linkerszijde. Heel verdienstelijk en daarom ook noodzakelijk. Tegelijk echter ook... onvoldoende. Want er is nood aan een veel breder en grootschaliger verzet. Dat ligt dezer dagen echter moeilijk, omdat sommige delen van de linkerszijde deel zullen uitmaken van de "regering zonder sociale slagkracht" (zoals Vincent Scheltiens terecht zegt), terwijl anderen er juist linkse oppositie tegen zullen voeren. Het lijkt dan ook beter om het verzet tegen de fascistten te koppelen aan de sociale eisen van de vakbeweging. Want in de samenleving, net zoals in de natuur, kan er geen vacuüm blijven bestaan. Als het politiek-sociale vacuüm niet wordt geclaimd door de arbeidersbeweging, dan zal het worden geclaimd door het reactionaire ontwortelde kleinburgerlijke fascisme. Dat was al zo in de jaren 1930 en er is geen enkele reden om eraan te twijfelen dat dit vandaag niet opnieuw zo zou zijn. Sommige verantwoordelijken van de vakbeweging benadrukken daarom (terecht) dat er nood is aan veel breder (dan enkel radicaal links) verzet tegen de fascistische verdwazing. Tegelijk lijken ze zelf echter te wachten op zo'n bredere poging. Gezien de politieke tegenstellingen omtrent de regeringsdeelname, zal zo'n breder initiatief dus niet uit die hoek kunnen komen. Mag ik daarom vragen aan de vakbondsverantwoordelijken om van het balkon af te komen en zélf een breed antifascistisch en sociaal initiatief te nemen? De tijd dringt...

Over Corona en politiek:

2 mei ·

De coronapandemie zal blijvende en dramatische gevolgen hebben voor de levensomstandigheden van mensen, die op verschillende manieren worden getroffen, afhankelijk van hun sociale klasse, hun geslacht en seksuele geaardheid, het land waarin ze leven, hun leeftijd, hun kaste (in Zuid-Azië)

en andere factoren. De verschillende vormen van onderdrukking en uitbuiting worden in veel gevallen versterkt. Ze zullen allemaal op de een of andere manier worden beïnvloed. Dit is de eerste internationale crisis met zulke algemene en verstrekkende gevolgen over de hele wereld binnen zo'n kort tijdsbestek. (Het is nog maar drie maanden geleden dat de Chinese autoriteiten officieel de epidemie in Wuhan erkenden). Er zullen meer mensen worden getroffen dan in de Tweede Wereldoorlog, niet in termen van dodental, dat gelukkig veel lager zal zijn, maar in termen van de gelijktijdigheid van de crisis wereldwijd en het soort maatregelen dat door regeringen wordt genomen. Daarom moeten we ook naar het grotere plaatje durven te kijken, want er komt een orkaan op ons allen af!

24 september ·

Dikwijls vind ik het vervelend om in herhaling te vallen. Soms echter... Dit is wat ik hier schreef op 25 juni (niet dat Facebook me daaraan herinnerd heeft: "De kiezer heeft in 2019 de elites en hun visies AFGESTRAFT! En wat doen die elites? Mordicus proberen coalities te smeden die samenhangen rond het afwijzen van... diezelfde afstraffing (kijk maar naar de Vlaamse regering, samengesteld uit verliezers!). Iemand moet die dikbetaalde mensen toch eens duidelijk maken dat de grote meerderheid van de bevolking absoluut genoeg heeft van hun neoliberale riedeltjes over begrotingen die moeten kloppen, behalve als... de elites er zelf belang bij hebben. Bij de verkiezingen in 2019 maakten de kiezers duidelijk dat ze een andere politiek verkiezen. De coronacrisis heeft duidelijk gemaakt op wie dergelijke andere politiek zou kunnen steunen: op al diegenen én op al die structuren die het land draaiende hebben weten te houden: de werkende mensen, de openbare diensten én de sociale zekerheid. Vanuit die mensen en steunend op die structuren moeten én kunnen er stappen gezet worden naar de toekomst. Dat is toch duidelijk? Waarom wordt daar dan zo moeilijk over gedaan? Wij willen de fascisten NIET salonfähig maken. Wij willen progressieve partijen NIET als excuustruzen de rechtse, neoliberale bestuursconstucties helpen redden (zoals in Antwerpen helaas gebeurde). NEE! Wij willen dat het afstraffend oordeel van de kiezer over de elites en hun neoliberale, extreme centrupolitiek eindelijk eens ernstig wordt genomen!" Quod non, blijkbaar. Aan ons om allemaal samen het anti-neoliberale (en -- waarom niet? -- antikapitalistische!) oordeel van de kiezer om te zetten in strijd. Want vergis je niet: het zal nodig zijn!

1 november om 20:20 ·

DE TOESTAND ZIET ER HELEMAAL NIET GOED UIT!

Het is niet mijn gewoonte om de pessimist uit te hangen. Eerder integendeel. Maar tegelijk... zouden de feiten ons moeten dwingen om de werkelijkheid en haar evolutie met nuchtere ogen te beschouwen. Brian Green probeert dat te doen. Hij is een Brits econoom, niet van de 'klassieke' (lees: neoliberale), wel van de marxistische school. In zijn recentste werk verbindt hij de impact van de corona-pandemie met meer algemene economische en politieke gegevens, waaronder bv. de verwachtingen gewekt door (hopelijk!) een nederlaag van Donald Trump in de Amerikaanse presidentsverkiezingen, naast een vergelijking tussen de evolutie van de Amerikaanse en de Chinese economie. Brian stelt dat de experts van het internationaal kapitaal (het IMF, de Wereldbank, de OESO, enz.) de impact van de pandemie systematisch onderschat hebben:

"Zij zien niet dat het ergste nog voor ons ligt, met of zonder een vaccin. Dit wordt de moeilijkste winter in het noordelijk halfrond sinds de Tweede Wereldoorlog. We naderen snel de climax van de pandemie, een climax die het weefsel zelf zal testen van de kapitalistische samenleving."

Ieder weldenkend mens hoopt natuurlijk dat Donald Trump de Amerikaanse presidentsverkiezingen zal verliezen. Maar zelfs als dat gebeurt, mag het ons niet verblinden:

"De Democratische partij zal een gebroken economie erven. Zulke erfenis is vergelijkbaar met het begin van een oorlog. Op de eerste dag van de gevechten zijn alle zorgvuldig opgemaakte plannen voorbijgestreefd, waardoor de generaals verplicht worden te improviseren. Net zo zal het gaan met

de Democraten. Het Kapitaal is een niet-aflatende opdrachtgever, die bovendien geen genade kent. De Democraten, zoals de generaals voor hen, zullen hun beloften begraven en hun teleurgestelde aanhangers offeren op het altaar van de winst. Binnen het jaar zal de trojka van Biden, Clinton en Obama, die de Democratische Partij beheerst, even gediscrediteerd zijn als Trump. Dit is het perspectief waarmee we moeten bouwen. Bovendien zal de Amerikaanse economie verder verkleinen tegenover de Chinese. In dollar-termen was de VS 30% groter dan China. Tegen het eind van 2021 zal dit gehalveerd zijn tot 15%. Tegen 2026 zullen ze gelijk zijn aan elkaar. Het eerste slachtoffer van een veilig en effectief vaccin zou daardoor weleens oorlog kunnen zijn. Dit moeten we verhinderen!"

De pandemie zet alle verhoudingen op scherp. Zij treft de gevestigde wanorde midscheeps. We moeten ons inderdaad verenigen én organiseren, zodat de ineenstorting van die gevestigde wanorde niet uitdraait op barbarij, maar wel op een veel beter, menselijker en genereus alternatief (wat mij betreft: het ecosocialisme). De bal ligt in ONS kamp!

Over de 'war on drugs':

4 september

GVA: "De Antwerpse politie zet de grote middelen in om aanslagen in het drugsmilieu zo veel mogelijk te verhinderen. Vanaf morgen, vrijdag, zal de politie de getroffen wijken intrekken om de orde en rust te herstellen met extra patrouilles, identiteitscontroles en zelfs roadblocks in bepaalde straten. "We kunnen niet garanderen dat we alle incidenten zullen voorkomen", zegt burgemeester Bart De Wever (N-VA). "Maar we willen maximaal onze verantwoordelijkheid nemen." Iedereen die vijf minuten nadenkt, weet dat maffiabaas Al Capone in de jaren 1930 NIET geklist werd door het inzetten van patrouilles, identiteitscontroles, roadblocks, tanks of wat dies meer zij. Nee, Capone werd geklist wegens fiscale fraude! Dat ken hier ook, als... het bankgeheim volledig wordt afgeschaft en er een vermogenskadaster wordt opgemaakt. Als dat gebeurt, kunnen de malafide geldstromen van de drugsbaronnen perfect worden opgevolgd én vervolgd. Net als die van alle andere fraudeurs. Zo raak je de misdadigers waar het hen écht raakt. Maar ja, dat zal wel weer te simpel zijn, zeker?"

PVDA en (gebrek aan) eenheidsaanpak:

(in reactie op deze post van Ludo De Witte):

Ludo De Witte

12 oktober om 12:16

Een nieuwe peiling, en ja, het is slechts een peiling, maar de tendens is onmiskenbaar. Voor de vrienden (kameraden) van de PVDA, ik heb het al herhaaldelijk gezegd hier op FB: de reformistische strategie van SP.A en Groen imiteren en mikken op electorale winst voor het eigen kappelletje dankzij de stemmen van ontgoochelde kiezers van de andere 'linkse' partijen (ontgoocheling wegens deelname aan regeringen met rechts) is een heilloos, doodlopend straatje, want van de 10 ontgoochelende kiezers gaan er 9 naar rechts, gezien de dominantie van het neoliberalisme.

Wat 'links' nodig heeft, is een PVDA die hamert op de noodzaak van een langetermijnstrategie van een verenigd links dat breekt met collaboratie met rechts, rond een wervend program en gedragen door de vakbonden en middenveldorganisaties.

Mijn reacties:

Beste vrienden, ik heb het gevoel dat er toch heel wat begripsverwarring heerst. Misschien ligt dat ook aan een zeker woordgebruik. Verschillende mensen doen het hier voorkomen alsof Ludo De Witte in deze en andere posts een heel concreet voorstel doet om op korte termijn een eenheidsfront te creëren tussen de sp.a, Groen en de PVDA. Volgens mij is dat niet wat Ludo bedoelt (toch niet in eerste instantie). Volgens mij bedoelt hij dat de PVDA zichzelf een eenheidspolitiek moet eigen maken. Dat is op zich geen nieuw idee. Het werd eerder (in de vroege jaren 1920) al naar voor geschoven door de Communistische Internationale (Comintern) en wel met volgende woorden: "de politiek van het eenheidsfront roept op tot "de grootst mogelijke eenheid van alle organisaties van de werkende klasse in elke praktische actie tegen de verenigde kapitalisten", terwijl tegelijkertijd revolutionaire socialisten en andere deelnemende stromingen verzekerd [moeten] blijven van "absolute autonomie" en "hun vrijheid [moeten] behouden om hun eigen standpunt naar voor te kunnen schuiven". Wat Ludo probeert te doen in zijn oproep/voorstel (zo denk ik toch) is deze algemene stelling in ons eigenste land praktisch vorm te geven. Dat hij dit doet door vooral te focussen op de Vlaamse politieke werkelijkheid is logisch: hét probleem voor de gehele linkerzijde in België bestaat vandaag uit de extreem negatieve krachtsverhoudingen langs Vlaamse kant. Het is dan ook in Vlaanderen dat die krachtsverhoudingen moeten worden rechtgetrokken. En dat kan alleen maar door een eenheidsaanpak te hanteren (zoals Ludo die voorstaat, maar wat even goed ook bepleit wordt door meerdere kameraden in de Algemene Centrale van het ABVV). De opmerking van Brecht De Smet over de (volgens hem) onwenselijkheid van een 'eenheidsfront van bovenaf' helpt de hele zaak niet te verduidelijken. Het vermeende onderscheid tussen eenheidsfronten 'van boven' of 'van beneden' werd in de Comintern bvb. ook al bediscussieerd. Al gauw bleek dat diegenen die met dat onderscheid op de proppen kwamen, eigenlijk ronduit tegenstander waren van eender welke eenheidspolitiek. Zij wierpen zélf een obstakel op, om er niet mee door te hoeven gaan. Ik heb hier helaas niet de plaats (noch de tijd) om een en ander in alle historische geuren en kleuren uit de doeken te doen. Wie geïnteresseerd is, kan best dit uitstekende boek van John Riddell lezen: 'Toward the United Front - Proceedings of the Fourth Congress of the Communist International, 1922'. Let wel, het is een dikke pil 😊 Deze inleiding is wat minder uitvoerig, maar zeer to the point: <http://isj.org.uk/the-origins-of-the-united-front-policy/>

Niemand betwist dat de PVDA heel goed werk levert, onder meer ook in het verdedigen van de eisen van vakbonden en het middenveld. Waar de discussie hier over gaat (naar aanleiding van het bericht van Ludo De Witte) is echter de strategie die gehanteerd kan worden om dat goede werk om te zetten in machtswerwing. Niet machtsverwerving door de PVDA zelf, want dat zou in de huidige omstandigheden betekenen dat ofwel de PVDA verleid wordt om mee te stappen in heilloze coalitie-avonturen (wat gelukkig niet gebeurt), ofwel dat we allemaal moeten 'wachten' tot de PVDA 50%+1 stem behaalt, wat weinig realistisch lijkt. Nee, wat we nodig hebben is een strategie die uitzicht biedt op machtsverwerving door de gehele sociale meerderheid! En dat vereist veel meer dan occasionele oproepen tot vereniging van (partijpolitiek) links; het vereist een volgehouden breed opgevatte eenheidspolitiek, die de gehele sociale meerderheid (partijpolitiek, syndicaal, maatschappelijk, cultureel, enz.) helpt om zich te verenigen, zodat de kwestie van de macht kán worden gesteld.